

Dublin 2019

Z CESTOVNÍHO DIÁŘE

▲ *Motto: Název výstavy Terra Incognita jsem zvolil z pocitu, že umění je pro většinu dnešní populace opravdu zemí neznámou. Otázkou zůstává, zda to v minulých staletí nebylo podobné – skutečné umění nikdy nebylo masovou záležitostí, vždy se podobalo spíše osamělému poutníkovi, který bloudí světem a hledá onen ztracený ráj...* ▲ *Fakta: Do irské metropole jsme byli se Zdenkou pozváni Českým velvyslanectvím v Dublinu – inicioval irský kolega Tommy Barr. Šlo o komorní výstavu temperových kvašů a Zdenčin recitál pro housle sólo. Výstavu zahájila doc. PhDr. Elena Letňanová, renesanční osobnost slovenské kultury a umění, Zdenka měla v programu recitálu jména českých a slovenských autorů: Petr Pokorný, Karel Šimandl, Petr Vaculovič, Dalibor Spilka, Ilja Zelenka. Do Irska jsme vezli také film Petra Barana, který mně natočil u příležitosti mé dávné výstavy v Los Angeles (2002). Petrův film má excelentní sestřih a dramaturgii jakou by mně neudělala žádná ČT – s velkou citlivostí použil hudbu našich přátel Pavla Zemka a Víta Zouhara – anglicky psaný komentář provázal v češtině hlas Františka Derflera. Slíbil jsem autorům, že film budu uvádět jen při slavnostních příležitostech – za celá ta léta byl uveden doposud jen na třech zahraničních výstavách. Na vernisáž v Dublinu dorazili mimo jiné hned tři velvyslanci (ČR - Francie - Egypt), takže pokud nebudu počítat svoji výstavu, byla zahraniční prezentace česko-slovenského umění a umění členů Q-čka opravdu na vysoké úrovni. ▲ Klasicistní budova Irish Architectural Archive – kde se výstava konala – má řadu krásných sálů po celém obvodu prvního patra. Štukovou výzdobu stěn jsem už znal předem z internetu a bylo mně jasné, že musím sáhnout k méně obvyklé instalaci – využil jsem k tomu podlahovou krytinu sálů v tlumené šedé-zeleni, od které se barvy temper a bílé kartony s autorským komentářem dobře odrážely. Temperové studie si dělám kontinuálně přes 40 let, ležím po stovkách v bednách v ateliéru – nikdy nebyly vystavené, jejich význam se odvíjí od velkých formátů, ke kterým procesuálně mířím. Výstavní kolekce byla tedy doplněna snímky velkých formátů z ateliéru. Přes moře jsem už nechtěl táhnout srolovaná plátna – ostatně nové bezpečnostní předpisy leteckých společností to zcela znemožňují. ▲ Výstava i výše popsaný program mne opětovně přivedly k myšlence, co dnes znamená konceptuální umění – chtěl bych tímto na stránkách bulletinu vyzvat kolegy k dialogu nad úlohou konceptu dnes, zdá se mně totiž, že samotný nápad malovat nebo sochat je přece sám o sobě konceptem. Všichni jsme tedy dokonale „IN“ postmoderní autoři a dějiny umění posledních staletí se pravděpodobně budou muset vbrzku adaptovat na „nově“ vzniklou situaci...*

→ *Text, obrazy a foto Václav Vaculovič*

01 Vernisáž Terra Incognita V. Vaculoviče v Dublinu (foto Tommy Barr) / 02 „Mene Tekel“ / 03, 04, 05, 06, 07 Dublin byl tradičně chladný, ale díky našim veselým průvodcům (T. Barr a E. Letňanová) byl pobyt plný inspirativních zážitků – zvl. Národní galerie v Dublinu, která je nově zařízená skutečně na světové úrovni... Zdenka si zahrála ve dvoraně / 08 „Stromy ve vodě“ / 09 „Horký vzduch pronikal do všeho“

